



Equips Mare de Déu
Catalunya i Menorca

El prevere consiliari, conseller espiritual

EQUIP RESPONSABLE INTERNACIONAL
maig 2006

NOTA PRÈVIA - aquest text, en el seu original francès utilitza el títol de “*conseiller spirituel*” per designar el prevere que nosaltres anomenem “consiliari”. Originalment el nom amb el que el Moviment a França designava el consiliari de l’equip era el de “*aumônier*” que fou abandonat, ja que es preferí el de “*conseiller spirituel*”. El Moviment va fer aquest canvi quan descobrí el nom de “consiliari” usat en els equips de llengua espanyola i catalana, i adoptà el títol de “*conseiller*” que vol dir conseller. En les nostres llengües hem continuat usant el nom de consiliari, molt apropiat per designar el que els francesos van adoptar de “*conseiller spirituel*”.

Preàmbul

El lloc i la funció del prevere consiliari en l’equip han estat objecte de bon nombre de textos interessants i rics que es poden trobar en els arxius dels Equips de la Mare de Déu.

L’Equip Responsable Internacional va decidir, doncs, abordar el tema amb els membres del Col·legi arran de la reunió de Río el juliol de 2004. S’ha decidit que el Col·legi havia de reafirmar la seva posició davant l’acceleració de la disminució de preveres consiliaris en el món, deixant un espai per a adaptar les solucions en funció de les situacions específiques en els diversos països i per a les experimentacions.

Durant el Col·legi de Río, l’Equip Responsable Internacional (ERI) va proposar també una reflexió sobre l’especificitat d’allò que es demana als preveres consiliaris, per tal d’aclarir les opcions a prendre en el cas que alguns equips no puguin comptar amb la presència d’un prevere com a consiliari.

El moviment dels Equips de la Mare de Déu:

- reafirma d’antuvi que l’elecció del prevere consiliari és una opció fonamental, que no pot ser modificada, perquè forma part del carisma del Moviment.
Tots els membres del Col·legi Internacional són unànimes en aquest punt. Aquesta unanimitat no està fonamentada en la simple fidelitat al text de la Carta de 1947, sinó en la convicció profunda de la importància del paper del prevere en l’equip. Aquesta convicció, reforçada en un discerniment col·legial, es basa en l’experiència viscuda des dels primers anys del Moviment;
- subratlla també la necessitat d’explicitar aquesta realitat viscuda i d’aprofundir encara més el sentit de la presència del prevere en l’equip: per fer-ho, proposa uns elements de reflexió.

L’Equip Responsable Internacional (ERI) ha realitzat una anàlisi comparativa de les reflexions de les Súper Regions i Regions tenint com a punt de referència el document de l’ERI de 1993.¹ Una síntesi ha estat presentada al Col·legi, que va fer una darrera reflexió i va definir les línies directrius pel que fa a la manca de preveres consiliaris:

«Els membres dels Equips de la Mare de Déu viuen en el món d’avui. En formen part totalment i volen ser “llevat dins la massa”. És per això que els cal discernir continua-

¹ *Le Prêtre Conseiller Spirituel*. ERI, Mai 1993. (*El Sacerdote Consiliario – Avance 5 . Complemento al Avance 2*).

ment els signes dels temps per a descobrir les noves realitats i les necessitats dels matrimonis d'avui.»²

Les recomanacions, adjuntades més avall, que l'ERI vol posar al servei dels Equips de la Mare de Déu són, doncs, el resultat d'aquesta voluntat de discerniment dels signes dels temps que els Equips han decidit abordar sempre sota la protecció de l'Esperit Sant. Elles defineixen la posició oficial del Moviment pel que fa a aquest tema.

² *Guia dels EMD*, març 2001.

1. Una opció fonamental des de la fundació dels Equips de la Mare de Déu

S'ha d'evitar de dir simplement “consiliari” per parlar del prevere consiliari.

1.1. Els textos

La Carta (1947) diu :

«Cada equip s'ha d'assegurar la participació d'un prevere. Tots els plans de treball, en efecte, no poden reemplaçar l'aportació doctrinal i espiritual del prevere. Ell no solament dona els principis, sinó que ajuda les llars a buscar-ne la traducció en la seva vida. Aquesta col·laboració és profitosa. Preveres i llars aprenen a comprendre's, a estimar-se, a donar-se suport: les grans intencions apostòliques del prevere són adoptades per les llars; el prevere porta a la seva missa aquestes llars de les quals en coneix els esforços, les lluites, els desigs.»³ (Cap. Estructures des equips)

El text no diu: «Cada equip s'ha d'assegurar la participació d'una persona prudent i de bon consell que pugui oferir una assistència espiritual». Diu expressament: «d'un prevere».

El complement de la Carta (1977) afegí:

El prevere, que «representa Crist com a Cap de la comunitat» (Sínode dels Bisbes, 1971), ajudarà l'equip a no perdre de vista la seva veritable finalitat.⁴

La Guia dels EMD (2001) constata:

Gairebé seixanta anys després de la publicació de la Carta, la dificultat dels Equips per trobar preveres consiliaris:

«Cada equip s'ha d'assegurar la participació d'un prevere. [...] Si no és possible per a un equip d'assegurar la participació d'un prevere consiliari, pertany als responsables de sector, fidels a les línies de conducta del Moviment, d'assegurar que tingui un “acompanyant espiritual temporal”.»⁵

El document *Le Prêtre Conseiller Spirituel* (1993) indica:

El Moviment sempre ha cridat preveres a ser consiliaris dels equips. Aquesta és la seva tradició establerta. Aquesta és la seva voluntat ferma.

El mateix document recorda el sentit de la denominació “conseller espiritual”:

Aquesta denominació no expressa el més fonamental de la funció del prevere en l'equip, (que és la seva presència sacerdotal). Però aquesta denominació ha estat preferida a la expressió francesa d'*aumônier* que expressava més aviat una designació per una autoritat, i no indicava la lliure elecció de l'equip. Aquesta darrera expressió d'*aumônier* és la que s'usava a França en la pràctica corrent.

³ Carta dels EMD, «Estructura dels equips», 8 de desembre de 1947.

⁴ Carta dels EMD (1947): *Què és un Equip de la Mare de Déu?*, 2. «Un rostre» (setembre 1976, versió francesa).

⁵ Guia dels EMD, VII, B-b, març 2001.

Avui aquesta denominació de “conseller espiritual” comporta una altra ambigüitat, relacionada amb la manca de preveres, ja que aquest terme podria ser emprat per altres persones que exerceixen un consell espiritual. El Col·legi Internacional i l'Equip Internacional també han preferit reservar aquesta denominació al “**prevere Consiliari**”. Prefereixen l'expressió “**Acompanyant espiritual**” per a les persones que, sense ser preveres, asseguruen un consell espiritual en els equips.

1.2. Els estatuts canònics del Moviment

Foren aprovats el 26 de juliol de 2002 pel Consell Pontifici dels Laics; defineixen també la funció dels preveres consiliaris espirituals.

ARTICLE 7:

*«Els preveres aporten als equips la gràcia irremplaçable del seu sacerdoci; no assumeixen responsabilitats de govern; aquesta és la raó per la qual són anomenats “consellers espirituals”. El **prevere conseller espiritual d'equip** és escollit pels membres de l'equip entre els preveres que exerceixen legítimament el ministeri sacerdotal en conformitat amb el cànon 324 § 2.»⁶*

* * *

La línia seguida pel Moviment fins avui és, doncs, clara i coherent : allò que ha estat volgut des del començament és que el consiliari fos un prevere per la raó del seu sacerdoci ministerial.

* * *

⁶ Estatuts canònics dels Equips de la Mare de Déu, ART. 7, Roma, 26 juliol 2002.

2. Significat de la presència del prevere en l'equip

2.1. Una opció per a explicitar i aprofundir

Per complir aquesta reflexió, l'ERI i el Col·legi es basaren en la definició del document del prevere consiliari de 1993, tot subratllant que els principis que hi són mencionats són sempre actuals i vàlids:

- *l'elecció del **Prevere Consiliari** és una opció fonamental, que no pot ser canviada perquè forma part del carisma del Moviment;*⁷
- *el **Prevere Consiliari** forma totalment part de l'equip, però d'una manera "diferent" a la dels altres membres matrimonis;*⁸
- *en el si de la "petita Església" que és l'equip, es troba la riquesa espiritual que brolla de les dues formes de sacerdocí; el sacerdocí ministerial i el sacerdocí dels fidels.*⁹

Significat de la presència del Prevere Consiliari en l'Equip

Hi ha un gran consens, entre els membres del Col·legi, sobre la importància del prevere consiliari en el Moviment.

Primer que tot, la funció del prevere consiliari en l'equip fa referència al seu significat a l'interior de la comunitat de fe. Heus aquí els aspectes més importants relatius a la seva missió:

- el prevere consiliari és, en l'equip, signe de Jesucrist, el Bon Pastor; s'ha de donar molta importància a la seva missió de "pastor profeta" al servei de la unitat i de la comunió en l'equip i entre fidels i pastors;
- actua com la referència espiritual, fins i tot quan no és present en les reunions;
- ell és, per la seva competència doctrinal, l'autoritat que es consulta pel que fa a les qüestions teològiques que sorgeixen;
- la gran riquesa de la presència en els equips de matrimonis i de preveres és poder confrontar els dos carismes diferents, el dels esposos i el del celibatari, que caminen donant-se la mà per a viure el baptisme que els uneix.

Afegim que sovint el prevere consiliari viu amb joia i feliçment el camí amb les parelles "com un company de ruta". Acol·lit com en família, els equips li són una font de consol.

La funció del Prevere Consiliari

S'entén per funció allò que ha de complir el prevere consiliari en relació al seu paper i al seu significat en el si de l'equip.

- és primer que tot un conseller espiritual per l'ajuda que aporta als matrimonis per a viure plenament el seu baptisme com a parelles unides en el Sagrament del Matrimoni;

⁷ *Le Prêtre Conseiller Spirituel*. ERI, mai 1993, op. cit., p. 1.

⁸ *Ibid.*, p. 6.

⁹ *Ibid.*, p. 5.

- és el revelador dels dons de l'Esperit Sant a través dels consells donats, que permeten prendre les decisions justes en el discerniment espiritual, facilitant les orientacions de vida segons la vocació específica del matrimoni;
- actua com a ministre de la Paraula de Déu: la comunitat és creada per la fe i la fe per l'anunci i l'escolta de la Paraula de Déu;
- el Prevere Consiliari és qui il·lumina a partir de l'evangeli i aconsella per a orientar millor la vida personal, la parella i la família;
- ajuda els matrimonis a comprendre la Carta i a ser-hi fidels, però també ha de estar atent per a aplicar-se-la ell mateix;
- ajuda a comprendre millor el tema d'estudi i a adaptar-lo millor a la vida quotidiana;
- ajuda les parelles a fer de les seves vides una eucaristia unint-les al sacrifici de Crist al seu Pare;
- el Prevere Consiliari és ministre de la comunió de l'Església. En això ell manté l'equip obert a les necessitats i al dinamisme de l'Església, oberta a la gràcia i a la força de Crist.

2.2. Elements de reflexió

No és possible presentar aquí una teologia del sacerdoci i, d'altra banda, no és el seu propòsit. Primer que tot hem de comprendre que és necessari fer una crida a la fe, ja que estem en el misteri.

«Cap teologia del prevere no és del tot satisfactòria. Cada vegada es perd alguna cosa de la riquesa integral del sacerdoci. Només es pot comprendre plenament a la llum de la fe. I la fe sempre és més que un misteri teològic» (Cardenal Daneels, Opuscle de Pasqua 1990).

Tanmateix podem, a la llum de textos i de comentaris de diversos autors o de resolucions del Sínode, i, és clar, recolzant-nos en la riquesa de la nostra pròpia experiència i de l'experiència del Moviment, aprofundir la nostra reflexió sobre el paper específic del prevere en l'equip.

2.2.1. Les dues formes de sacerdoci

«La participació en l'únic sacerdoci de Crist es fa, doncs, sobre dues maneres: per a tots els fidels en virtut del seu sacerdoci baptismal; per als preveres en virtut del seu sacerdoci ministerial rebut en l'ordenació. Les dues formes no coincideixen: difereixen per naturalesa i no per grau; no són intercanviables i no es poden reduir l'una a l'altra, però tampoc poden estar separades. [...] L'única raó de ser del sacerdoci del prevere és fer possible el dels fidels: donar als fidels la capacitat de presentar a Déu tot el seu ésser i tot el seu fer en una ofrena espiritual» (Cardenal Danneels, Opuscle de Pasqua 1990).

En el si de la “petita Església” que és un equip, s’hi troba la «riquesa espiritual que brolla de les dues formes de sacerdoci: el sacerdoci ministerial i el sacerdoci dels fidels» (pare B. Olivier).

En l'equip, el prevere és “l’home per a tots”. Ell és el rostre d’aquell que es dona per a estimar. És suport per als matrimonis en els moments de dificultat, signe sensible del perdó de Déu, punt de referència i de discerniment per a descobrir les crides del Senyor. Ajuda els matrimonis a fer de les seves vides una eucaristia unint-les al sacrifici de Crist al seu Pare.

Si un prevere accepta d'entrar en un equip, podrà apreciar de manera positiva la vida del matrimoni i de la seva família, l'espiritualitat que els hi és pròpia, i acceptar una responsabilitat suplementària: conèixer be i aprofundir el carisma del Moviment que és un do de Déu, que cal respectar. La seva funció és sostenir el dinamisme dels matrimonis en la seva fidelitat a aquest carisma.

2.2.2. L'estructura de l'Església, lligam entre el Cos i el Cap

«Així, els preveres són amb els creients membres de Crist; però per als creients i al costat d'ells, els preveres són els qui representen el Crist-Cap, els qui el fan present. Són presos d'entre els homes, però establerts en el seu càrrec per a ells, per tal de treballar per a ells i enmig d'ells. El cap no està pas separat dels membres, però tanmateix no hi coincideix. Igualment el prevere, malgrat la seva profunda solidaritat amb el poble creient, resta per a ells un acompanyant. Pertanyent al poble, es troba dins amb ell» (Cardenal Danneels, Opuscle de Pasqua 1990).

És per això que el prevere forma part de l'equip totalment, però ho fa d'una manera "diferent" a la dels altres membres-matrimonis. Pertanyent a l'equip, es troba al mateix temps amb l'equip. Malgrat la seva profunda solidaritat, resta per a l'equip un acompanyant. Manifesta, en aquesta "esglesiola" que és l'equip, el lligam que uneix l'Església a la persona de Crist.

És cert, que fins i tot sense la presència del prevere nosaltres seríem Església. Aquesta presència no és, doncs, una necessitat absoluta perquè un equip existeixi, comenci, continuï... Però nosaltres volem viure plenament la dimensió sacramental de l'Església: Com ho ha declarat el Concili Vaticà II, l'Església és «en Crist, d'alguna manera el sacrament, és a dir, a la vegada el signe i el mitjà de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà» (*Constitució de l'Església*, núm. 1). Això comporta una participació adulta dels membres dels equips en el caminar de l'Església, Poble de Déu, i la seva participació en la direcció dels Equips on ells exerceixen tots els serveis de responsabilitat.

2.2.3. L'Església és una comunió

«La presència indispensable del sacerdoti ministerial en l'Església té a mes un significat suplementari. Fa visible l'ésser més profund de l'Església: ella no extreu d'ella mateixa allò que és, sinó que ho rep totalment de Crist. L'Església no existeix per la seva pròpia gràcia; la seva força no ve de si mateixa. Tot el que és, tot el que fa, ho rep de Crist i del seu Esperit» (Cardenal Danneels, Opuscle de Pasqua 1990).

En una Església comunió, el paper del prevere també és el de ser:

- ministre de la Paraula de Déu: la comunitat és creada per la fe, i la fe per l'anunci i l'escolta de la Paraula de Déu;
- ministre al servei de la comunió de l'Església: és una tasca de promoció, animació i salvaguarda de la unitat, ja sigui a l'interior del petit grup, ja sigui entre el petit grup i el conjunt de la comunitat cristiana, per tal que no es tanqui en el mateix. Manté l'equip obert a les necessitats i al dinamisme de l'Església, obert a la gràcia i a la força de Crist.

Els membres de l'equip també ajuden el prevere amb el seu realisme, la seva obertura i la seva disponibilitat a l'Esperit, a interpel·lar-se sempre per a no caure en la rutina ni en el clericalisme.

2.2.4. El prevere i l'equip

Els Equips de la Mare de Déu són un Moviment de matrimonis amb preveres. No hi ha, a l'interior del Moviment, una mena de cos sacerdotal diferent, els membres dels quals serien cridats a prestar els serveis als equips que en tinguessin necessitat.

Els preveres formen part del Moviment a través de l'equip amb el que comparteixen la vida. Quan es diu a la Carta: «Cada equip ha d'assegurar la participació d'un prevere», es tracta d'un prevere que comparteix la vida d'aquell equip i no simplement d'un prevere qualsevol amb qui es poden establir relacions.

La funció del prevere no està limitada en cap cas a celebrar l'eucaristia a cada reunió. Això només s'ha de fer excepcionalment fora de la reunió d'equip i està reservada per a les ocasions particulars i eventualment per a la reunió balanç.

Si no es pot trobar cap prevere que participi veritablement en la vida de l'equip, llavors es quan s'entra en el cas d'excepció i l'equip ha de consagrar la seva pregària particularment a les vocacions.

2.2.5. El prevere consiliari d'un Equip de Servei, de Sector, d'una Regió, d'una Súper Regió i de l'ERI

Forma part totalment d'aquests equips on hi és cridat d'acord amb la seva jerarquia. La durada del seu mandat és la mateixa que la del servei que assegura. Tanmateix és admès que, per al sector, aquest servei es pugui renovar una vegada.

Tot això no són sinó "pistes" sobre el significat de la presència del prevere en l'equip: a cadascun li toca meditar-les, aprofundir-les en la pregària, continuar i completar aquest treball de reflexió que només està esbossat en aquest document.

* * *

3. Què fer davant la manca de preveres?

L'augment del nombre dels equips i la disminució del nombre de preveres fan cada vegada més difícil, sobretot en alguns països, la presència d'un prevere al costat de cada equip. Cal, doncs, cercar respostes a aquesta dificultat si no es vol interrompre la formació de nous equips en els països on la manca de preveres és una dolorosa realitat.

3.1. Situació actual en alguns països

Alguns països, davant d'aquestes dificultats, han estat menats a adoptar solucions particulars:

- per a evitar una generalització sense coherència i respondre a una necessitat veritable i urgent;
- per a no deixar que els equips busquin solucions arriscades oblidant els principis;
- per a guardar la unitat i els signes d'identitat del Moviment regulant aquesta dificultat d'una manera comú.

El Col·legi proposa establir l'**Acompanyant espiritual** dels Equips.

Hi ha hagut un consens total, entre els membres del Col·legi, respecte al fet que el recurs a un Acompanyant Espiritual no prevere ha de ser viscut com una solució transitòria. L'Acompanyant Espiritual haurà de ser l'excepció i no pas la regla. Així, doncs, s'ha de donar la prioritat a un prevere cada vegada que sigui possible, tot privilegiant els equips nous. De la mateixa manera s'ha de privilegiar la participació compartida d'un prevere Consiliari en dos o més equips.

Si cap d'aquestes solucions no és possible, es pot mirar de trobar-ne d'altres: religiosos i religioses, diaques, laics, membres dels EMD; però en cap cas un matrimoni no ha de ser designat com l'Acompanyant Espiritual.

L'Acompanyant Espiritual oferirà el seu servei exclusivament als equips de base i el Consiliari de Sector o de Regió haurà de ser sempre un prevere.

3.2. Sensibilització i motivació dels preveres

Cada equip s'ha d'assegurar la participació d'un prevere. Aquest principi s'ha de seguir sempre que sigui possible. La situació ideal sempre és la d'un equip amb un Prevere Consiliari: cal doncs, buscar primer amb perseverança i no renunciar davant les primeres dificultats.

Com fer descobrir als preveres que aquest tipus d'evangelització en una petita comunitat té una repercussió extraordinària? Com motivar-los?

A nivell personal:

- per un testimoniatge de vida coherent i un intercanvi personal i profund, parlant a partir de la pròpia vida i no pas amb un llenguatge abstracte;
- pel testimoniatge d'una vida compromesa al servei dels altres i en l'Església, fent comprendre que els Equips no són "simples consumidors espirituals";
- per l'acollida i l'oferiment d'una amistat generosa.

A nivell de la jerarquia de l'Església:

- parlant amb el bisbe abans d'introduir els Equips en una diòcesi;
- fent tot el possible perquè els bisbes reconeixin els Equips de la Mare de Déu com un Moviment que dona als matrimonis una espiritualitat pròpia, els forma i els empeny a comprometre's com a presència d'Església en el món;
- enviant-los tota la documentació publicada pel Moviment.

3.3. Participació parcial del prevere en la vida de l'equip

Davant la dificultat de realitzar la situació ideal, cal modificar el nostre estat d'esperit i trobar maneres menys exclusives de participació del prevere en la vida de l'equip.

Un equip que té la joia de caminar amb un prevere haurà d'estar atent a les necessitats del sector i a estar disponibles per a modificar eventualment la seva manera de viure per a respondre-hi.

Els responsables de sector i el prevere consiliari de sector hauran de suscitar una re-flexió en els equipers i animar-los a abordar francament aquesta qüestió en l'equip.

Es poden considerar diverses solucions:

- presència del prevere consiliari de l'equip cada dues o tres reunions;
- presència del prevere al començament i al final del curs, contactes amb ell en l'interval i cridar-lo en cas de dificultat seriosa;
- un equip més format podria renunciar voluntàriament a la presència contínua del prevere, d'acord amb ell, perquè pugui estar disponible per a un equip que comença.

Això permetria:

- o bé de fer menys constrenyedora per a un prevere la seva presència en l'equip i afavorir així la decisió dels preveres que dubten;
- o bé assegurar la presència d'un prevere en diversos equips.

En tots els casos, això podria i hauria de ser també l'ocasió de valorar el significat de la presència del prevere en l'equip.

3.4. Equips sense prevere

El problema angoixant de la manca real de preveres en molts països no ha d'impedir ni la formació de nous equips ni el caminar equilibrat dels que existeixen.

Es poden considerar dues situacions:

- o bé l'equip està constituït de llars prou formades per caminar soles;
- o bé l'equip pot tenir necessitat, sobretot al començament, d'un "acompanyament espiritual temporal", fins que es trobi un prevere o que l'equip pugui caminar sol.

En ambdós casos és el prevere consiliari de sector (o el prevere consiliari de regió, si encara no existeix un sector) el qui assegurarà la presència sacerdotal en l'equip.

Pertany al responsable de sector, juntament amb el prevere consiliari de sector (o les instàncies responsables equivalents en els llocs on s'implanta el Moviments) i d'acord amb l'equip concernit, trobar la millor solució adaptada a cada cas.

Això implica que tots els equips de sector, de regió o de súper regió han d'estar acompanyants per un prevere.

3.5. Acompanyant espiritual

En l'apartat precedent hem evocat una noció nova en els Equips, la de l'Acompanyant espiritual. Mirem de precisar-ne els diversos aspectes. Però recordem que aquesta solució només es pot considerar després d'haver esgotat totes les altres possibilitats esmentades més amunt.

3.5.1. *Per què aquest acompanyament espiritual?*

Arreu ho constatem: molts matrimonis joves desitjosos d'entrar en els Equips no han rebut una formació catequètica ni doctrinal profundes i els manquen punts de referència sòlids per arrelar la seva vida de matrimoni cristià.

És tasca dels Equips de la Mare de Déu ajudar-los a progressar en l'amor de Déu, en el seu amor mutu i en el seu amor al proïsme.

3.5.2. *Qui podria assegurar aquest acompanyament?*

Aquest acompanyament espiritual el podrien assegurar persones competents, prudents i de bon consell, escollides segons els criteris següents:

- vida de pregària i de discerniment espiritual;
- coneixement i formació en matèria de fe i de teologia;
- bona inserció en l'Església i relació oberta amb la jerarquia local: experiència de compromís pastoral i obertura a l'Església i al món;
- concepció positiva del matrimoni: equilibri i maduresa personals, equilibri i maduresa del matrimoni (capacitat de recular i de no estar massa marcat per la seva pròpia experiència personal i conjugal);
- coneixement fidel i dinàmic del carisma i dels mètodes dels EMD i experiència de compromís en els Equips;
- concepció de l'Acompanyant espiritual com un servei temporal i no com un poder o una pertinença definitiva a l'equip.

Pertany al responsable de sector, en relació amb el consiliari de sector, cridar persones que puguin complir aquesta missió.

3.5.3. *Com definir aquest acompanyament?*

L'acompanyament espiritual no s'ha de confondre amb les funcions de pilotatge o d'enllaç. Per això s'exclou que pugui ser exercit per un matrimoni, per molt format i competent que sigui.

L'acompanyament espiritual no assegura la plenitud de la missió del prevere en l'equip; és un servei que assegura algunes "funcions de conseller espiritual". Tot referint-nos a textos recents del Magisteri, les podríem definir així:

Missió de catequesi

«En relació amb les noves generacions, els fidels laics han d'oferir una contribució, valuosa més necessària que mai, mitjançant un treball sistemàtic de catequesi.»

(Christifideles laici, 34)

Missió d'evangelització i de santificació

«Els fidels laics, precisament perquè són membres de l'Església, tenen la vocació i la missió d'anunciar l'Evangelí: en aquesta tasca són habilitats i compromesos pels sacraments de la iniciació cristiana i pels dons de l'Esperit Sant.»

(Christifideles laici, 33)

Missió de comunió

«Una família així es fa evangelitzadora de moltes altres famílies. [...] El futur de l'evangelització depèn en molta part de l'Església domèstica. Aquesta missió apostòlica de la família està arrelada en el baptisme i rep de la gràcia sacramental del matrimoni un nou impuls per a transmetre la fe, per a santificar i transformar la societat actual segons el disegni de Déu...»

(Familiaris consortio, 52)

Missió de testimoniatge i de discerniment

«La síntesi vital que els fidels laics sabran fer entre l'evangeli i els deures quotidians de la vida serà el testimoniatge més bell i més convincent per mostrar que no és la por sinó la recerca de Crist i l'adhesió a la seva persona, el factor determinant pel qual l'home viu i creix, i perquè neixin nous models de vida més conformes a la dignitat humana.»

(Christifideles laici, 34)

«L'Església domèstica està cridada pel seu exemple i pel seu testimoniatge a il·luminar els qui cerquen la veritat.»

(Familiaris consortio, 54)

3.6. Les condicions per a la instauració de l'Acompanyant Espiritual (AE)

Per tal de garantir l'èxit de l'Acompanyant Espiritual en els països que en tinguin necessitat, se suggereixen diverses estratègies:

- l'Acompanyant Espiritual serà sempre cridat pel Moviment i no per l'equip;
- rep el mandat del Moviment en un equip determinat i per un temps determinat, que no pot ser superior als tres anys, renovables un cop;
- encara que sigui casat, exerceix el seu servei personalment i no en parella;
- serà escollit seguint els criteris prescrits mencionats més amunt;
- cal crear condicions perquè els sectors o les regions estructurin el servei dels acompanyants espirituals;
- se suggereix la creació d'un equip de discerniment i de formació (als nivells adequats a l'estructura de cada Regió o Súper Regió i per a examinar o suscitar les candidatures i proposar la formació necessària d'acord amb el cens dels candidats a Acompanyants Espirituals.

Conclusió

No es pot cloure aquest document sense recordar **la importància de la pregària: ens cal pregar per les vocacions.** Com a famílies cristianes, nosaltres hem de **pregar insistentment per les vocacions sacerdotals** i, tot respectant el seu camí de fe, ajudar els nostres fills a respondre a una crida del Senyor.

L'Església i el món tenen necessitat de preveres, el nostre Moviment també. És en el si de les famílies on es desperten les vocacions i, en aquest sentit, les llars dels Equips de la Mare de Déu tenen una responsabilitat per al futur de l'Església.

«La família ha de formar els fills per la vida de manera que cada un compleixi plenament el seu deure d'acord amb la vocació que ha rebut de Déu. En efecte, la família que es manté oberta als valors transcendents, que serveix joiosament als germans, que compleix amb generosa fidelitat les seves obligacions i és conscient de la seva quotidiana participació en el misteri de la creu gloriosa de Crist, esdevé el primer i el millor seminari de la vocació a una vida consagrada al Regne de Déu.»

(Familiaris consortio, 53)

Davant la manca de preveres, convé posar a punt el sistema d'acompanyament espiritual, dirigit i animat pel sector o la regió segons les necessitats, a partir de la crida de religiosos, religioses, diaques o bé de laics cèlibes o vidus formats.

Prevere Consiliari o Acompanyant Espiritual, tots dos són “servidors” al servei d'una missió en els Equips de la Mare de Déu i, pels seus matrimonis, en la família, en l'Església i en el Món.

* * *